

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایولوژیک

تتبع و نگارش: امین الدین « سعیدی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیکی افغان
و مسؤل مرکز فرهنگید حق لاره- جرمنی

استعمال مسواك در روزه

در میان نعمت‌های الهی، دهان و دندان از اهمیت خاصی برخوردار است و به طور مستقیم و غیرمستقیم با تمام اعضای بدن ارتباط دارد، صحت و سلامتی دندانها تاثیر مستقیمی به صحت و سلامتی سایر اعضای بدن داشته اهتمام و توجه به دندانها به مثابه اهتمام و توجه به صحت و سلامتی کل جسم به حساب می آید. انسان از بدو خلقت به حفظ و صیانت دندان توجه داشته و انسان‌های اولیه، همیشه داکتر دندان خود بودند. هدایات دینی نیز با توجه به این نعمت بزرگ، پیروان خود را به حفظ و مراقبت از آن تشویق کرده‌اند. پیامبر اسلام صلی‌الله‌علیه و سلم درباره حفظ سلامت این نعمت بزرگ هدایات بیشماری را برای پیروان خویش صادر فرموده است.

تشویق به مسواك زدن در اسلام

پیامبر صلی‌الله‌علیه و سلم فرموده است: « لَوْلَا أَنِ اشْتَقُّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ .
پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه و آله: اگر ترس از سختگیری بر امت نبود، به آنها دستور می‌دادم که با هر نمازی مسواك
زنند .

عنه صلی‌الله‌علیه و آله - فِي وَصِيَّتِهِ لَعَلِّي عَلَيْهِ السَّلَام - : عَلَيْكَ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ وُضُوءٍ .
پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه و آله در سفارش به علی علیه السلام، می‌فرماید: بر تو باد به مسواك زدن با هر وضویی .
عنه صلی‌الله‌علیه و آله - أَيْضاً - : يَا عَلِيُّ ، عَلَيْكَ بِالسَّوَاكِ ، وَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا تَقِلَّ مِنْهُ فَاغْلُ ، فَإِنَّ كُلَّ صَلَاةٍ تُصَلِّيْهَا
بِالسَّوَاكِ تَفْضُلٌ عَلَى الَّتِي تُصَلِّيْهَا بغيرِ سِوَاكِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا .

پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه و آله همچنین می‌فرماید: ای علی! بر تو باد به مسواك زدن؛ اگر توانستی که از این کار کم
نکنی چنین کن؛ زیرا هر نمازی که با مسواك زدن بخوانی از چهل روز نمازی که بی‌مسواك زدن بگذاری برتر است .
عنه صلی‌الله‌علیه و آله: الْوُضُوءُ شَطْرُ الْإِيمَانِ ، وَالسَّوَاكِ شَطْرُ الْوُضُوءِ .

پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه و آله: وضو، بخشی از ایمان است و مسواك زدن بخشی از وضو .

عنه صلی‌الله‌علیه و آله: طَيَّبُوا أَفْوَاهَكُمْ بِالسَّوَاكِ ؛ فَإِنَّهَا طُرُقُ الْقُرْآنِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه وآله : دهانهای خود را با مسواک زدن خوشبو کنید ؛ زیرا دهانهای شما گذرگاههای قرآن است **عنه صلی الله علیه وآله : ما زال جبرئیل یوصیني بالسواک حتی ظننتُ أنه سيجعله فريضةً .** پیامبر خدا صلی الله علیه وآله : جبرئیل همواره مرا به مسواک زدن توصیه می‌کرد ، چندان که گمان کردم به زودی این کار را واجب خواهد کرد .

فواید مسواک :

علماء طبی تحقیقاتی را که در مورد مسواک و فواید آن بعمل آورده می‌گویند که در مسواک فواید وجود دارد که برخی آن ذیلاً تذکر می‌آید .

« مسواک، نور چشم را زیاد می‌کند، بلغم دهن را از بین می‌برد و حافظه را قوی می‌سازد . »
« انسانیکه مسواک می‌زند، از درد و کندن دندان در امان می‌باشد . »

استعمال مسواک

مسواک زدن و خلال کردن دندان ها ، از دین ابراهیم علیه‌السلام برای ما مسلمانان به میراث مانده است . ولی مسواک زدن در دین ابراهیم علیه‌السلام واجب بوده، ولی در شریعت اسلام ، استعمال مسواک برای روزه دار و غیر روزه دار در تمام اوقات مستحب است و بنابر همین منطق است که استعمال مسواک برای روزه دار، قبل از زوال و بعد از آن بر استناد حدیث عامر بن ربیع «رضی الله عنه» که در سنن آمده است جایز می‌باشد : « **رأيتُ رسولَ الله ما لا أحصي يتسوّك وهو صائم** » مسند احمد (۴/۵۳)، ابوداؤد (۲۳۶۴)، ترمذی (۷۲۵) «چندین بار که نمی‌توانم آن‌ها را بشمارم مرتب می‌دیدم که پیامبر صلی الله علیه و سلم در حال روزه مسواک می‌زد.»
در این جا این صحابی مشخص نکرده است که آیا قبل از زوال ایشان را در حال مسواک دیده است یا بعد از آن، بلکه مطلقاً مسواک زدن ایشان را روایت کرده است. ولی به احتمال غالب ایشان را بعد از زوال دیده چون نماز ظهر و عصر بعد از زوال هستند، و از آن جا که رسول الله صلی الله علیه و سلم مسواک را برای نماز تأکید کرده احتمال می‌رود که برای نماز ظهر و عصر مسواک می‌زده است.

ولی آن‌ده از علماء و فقهای که استعمال مسواک را بعد از زوال مکروه دانسته اند نیز به این حدیث استدلال کرده اند: « **إِذَا صُمْتُمْ فَاسْتَأْكُوا أَوَّلَ النَّهَارِ وَلَا تَسْتَأْكُوا آخِرَهُ** » بیهقی در الکبری (۸۱۲۰، ۸۱۲۱) هر وقت روزه گرفتید در ابتدای روز مسواک بزنید و در آخر آن مسواک نزنید.

اگرچه برخی از علماء علم حدیث بر ضعف بودن حدیث حکم میکنند . ولی استدلال شان ضعیف می‌باشد. اینان همچنین از گفتار پیامبر صلی الله علیه و سلم استدلال می‌کنند که فرموده است: "الْخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ" (متفق علیه)، یعنی: "بوی دهان روزه دار نزد الله تعالی از بوی مشک خوشبوتر است." روش استدلال این‌ها بدین صورت است که چون مسواک بوی دهان را تغییر می‌دهد، از زدن مسواک خود داری نمود. این توجیه دقیق نمی‌باشد ، زیرا مسواک بوی مخصوصی را که در اثر روزه به وجود می‌آید از بین نمی‌برد، زیرا بوی دهان در اثر عدم رعایت بهداشت دهان و دندان نیست، بلکه نشأت گرفته از معده می‌باشد، و با خالی بودن معده از خوراک بد بویی از دهان خارج می‌شود و این بو از نظر مردم ناپسند است ولی از نظر خداوند بسیار دوست داشتنی و پسندیده است. پس مسواک بوی دهان روزه دار را از بین نمی‌برد بلکه صرفاً دندان‌ها را تمیز نموده و بد بویی دندانها را از بین می‌برد نه بویی را که از معده بیرون می‌آید.

اگر در وقت مسواك زدن وغير مسواك كردن دهن خون شود ، واين خون بالعباب دهن از حلق پائين رود ، اما مقدار آن از لعاب دهن كمتر بوده و طعم آن در حلق احساس نشود روزه را نمى شكند.

پايان